

*középre szorult szorongásunkban
lelkünk közös és kimoshatatlan:
vécében a törülköző*

*eljöttem hozzád hogy kiássalak
utolsó lövészárkodból
s látod nem hoztam mást
csak aláaknázott szavakat
te meg fekszel csőre töltött rettenettel*

*kopog a szívem — megzöldült
olyan mint sárba fagyott békatetem
mert a költőknek távoli rokona az isten
mint utcára köpködött magvaknak
egy önnel csurgatott napraforgó*

KODOLÁNYI GYULA

Björn Borg legyőzi a monte-carlói rémet

Karátson Gábor festménye után szabadon

A fejek felfelé s féloldalt fordítva, mint katonáké asszír díszszemléken. Megfeszülnek a nyakak, kiürülnek az arcok, a szemek. A tekintet mind egy helyre sűrűsödik, az aranykeret közepébe. Megvillan az aranykeret a főpaplovag kezében, s feje körül az aranyhaj. Björn Borg lyukas monstranciája, bedrótozott ostyasütője lecsapni készül a magasból. Két órája tart a viadal.

Dominus vobiscum, mormolja Borg svédül.

Pamm! A fejek felülről-balról lefelé-jobbra fordulnak közös áhítatban.

Ász! Az ütés lesöpri a pályáról a monte-carlói rémet. Karja s feje ernyedten ereszkedik le. Segédei kituszkolják a tribün mögé.

Et cum spiritu tuo, üvölt fel a gyülekezet, ki-ki a maga nyelvén. Tenyerüket egymáshoz verve ismétlik el a párbajt. Zeng az ég az üvöltéstől és az ádázul egymásnak csapódó tenyerektől. Aztán sóhajtanak, lenyelik az izgalomtól felgyült nyálukat, s megkönnyebbülten indulnak hazafelé. Íme, a rém megszelídült. Gratulál Borgnak, s ígéri, többé nem merészkedik Monte-Carlo tájékára.

Borgé az aranyserleg, az aranyszínű Citroën, s övé lesz Dél-Európa legforróbb pinája. Tudják ezt mind, és helyeslőn bólogatnak. Az övé lehet minden, amit elképzelni tudnak. Tétova léptekkel sodródnak a kijárat felé, egymásnak dülögetnek, hangjuk túl magas vagy éppen csak rebegő.

Elcsendesül a térség, nagyon üres. A labdaszedők nem mernek visszajönni az elgurult labdákért. Ott maradt a lombok mélyén a rém világos árnyéka.